Allah se smilovao Musau koji je strpljivo podnosio i gora uzemiravanja.

Ibn Mes'ud, radijallahu 'anhu, veli: „Na dan bitke na Hunejnu u raspodjeli imetka, Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, je dao prednost određenim ljudima. Dao je El-Akre'u b. Habisu i Ujejni b. Hisnu po stotinu deva, a također je tog dana i još nekim prvacima i uglednicima među Arapima dao prednost. Neki čovjek je kazao: 'Allaha mi, ovo nije pravedna raspodjela i njome nije bio cilj postići Allahovo Lice i zadovoljstvo.' Rekao sam: 'Allaha mi ću o tome obavijestiti Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem.' Kada sam to prenijeo Poslaniku, sallallahu 'alejhi ve sellem, njegovo lice se promijenilo i zacrvenilo, a potom je kazao: 'A ko je pravedan, ako to nisu Allah i Njegov Poslanik!? Allah se smilovao Musau koji je strpljivo podnosio i gora uzemiravanja.' Rekao sam nakon toga: 'Nikada mu ništa loše više neću prenijeti.'“

[Vjerodostojan] [Muttefekun alejh]

Abdullah b. Mes'ud, radijallahu 'anhu, u ovoj predaji prenosi da su oni bili u bici na Hunejnu, a to je bitka na Taifu, nakon oslobođenja Mekke. Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, u toj bici sakupio je mnogo plijena, kamila, ovaca, srebrenjaka, i zlatnika. Poslije je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, odsjeo u mjestu Dži'rana, na granici harema, sa strane Taifa. Tu je odsjeo kako bi podijelio plijen učesnicima ove bitke. Dao je El-Akreu b. Habisu stotinu deva, a isto toliko je dao i Ujejni ibn Hisnu. Dao je i ljudima koji su bili uglednici među Arapima, kako bi pridobio njihova srca, jer ukoliko ovi budu dobri u islamu zbog toga, islam će prihvatiti i oni koji ih slijede, a to će donijeti snagu islamu. One koji su bili jakog vjerovanja, Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, izostavio je iz ove podjele, oslanjajući se na njihovo vjerovanje. Jedan čovjek, nakon što je vidio kako Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, daje prvacima plemena i uglednicima, a drugima ne daje, kazao je: "Ovo nije pravedno davanje i njime se ne želi Allahovo zadovoljstvo." Kada je Ibn Mesud čuo ove riječi, žurno je otišao do Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, a prije toga se zakleo da će o tome obavijesiti Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem. Kada mu je kazao šta se desilo, Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, naljutio se i lice mu je postalo crveno, a onda je rekao: "Ko je to pravedan, ako Allah i Njegov Poslanik nisu", negirajući time riječi onog čovjeka. Potom je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, kazao: "Allah se smilovao Musau koji je mnogo više bio uznemiravan, pa se strpio." Kada je Ibn Mes'ud, radijallau 'anhu, vidio stanje u kojem se nalazi Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, kazao je: "Kada čujem neki govor od tog naroda, a koji nije lijep, neću o tome kazati Poslaniku, sallallahu 'alejhi ve sellem." To je kazao zbog ljutnje Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, koja je bila izazvana kazanim riječima od strane onog čovjeka. Dakle, neće više ništa prenjeti od tog ružnog govora, sve dok njegova šteta ne pogađa Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, i islam.